Lietas Nr. A420162925
A42-00352-26/26
ECLI:LV:ADRJRIT:2026:0430.A420162925.3.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2026. gada 30. aprīlī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Romāns Dončenko,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „BiiT”, kuras tiesību pārņēmēja ir akciju sabiedrība „B to B”, pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p. i. 2025. gada 11. aprīļa lēmuma Nr. 30.8/22.13/1155 atcelšanu daļā, ar kuru sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „BiiT” piemērota soda nauda 600*euro* apmērā par Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma pārkāpumiem.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – dienests) Nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas pārvaldes (turpmāk – pārvalde) amatpersonas veica Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma (turpmāk – Legalizācijas novēršanas likums) un Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likuma (turpmāk – Sankciju likums) prasību izpildes pārbaudi pieteicējai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „BiiT”, par ko 2024. gada 28. novembrī tika noformēts pārbaudes akts Nr. 12.2-3/398.

Ar pārvaldes direktores 2025. gada 17. februāra lēmumu Nr. 30.8/12.5/396 nolemts piemērot pieteicējai soda naudu 600 *euro* par Legalizācijas novēršanas likuma pārkāpumiem un 400 *euro* par saimnieciskās vai profesionālās darbības veikšanu bez licences, kopā 1000 *euro* apmērā.

Pieteicēja šo lēmumu apstrīdēja augstākā iestādē.

[2] Ar dienesta ģenerāldirektores p. i. 2025. gada 11. aprīļa lēmumu Nr. 30.8/22.13/1155 (turpmāk arī – lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmums pamatots ar turpmāko.

[2.1] Pārbaudes laikā pieteicējai konstatēti vairāki būtiski pārkāpumi, piemēram, nav iesniegts ziņojums par darbības veidu, nav aktualizēta iekšējā kontroles sistēma, nav paziņots par likuma prasību izpildi atbildīgās personas iecelšanu, nav veikta pilnīga klientu identifikācija, nevar uzrādīt klientu identifikācijas dokumentus, tiek sniegti grāmatvedības ārpakalpojumi bez ārpakalpojumu grāmatveža licences, nav veikta par likuma prasību izpildi atbildīgās personas apmācība, nav veikta reģistrācija Finanšu izlūkošanas dienestā datu saņemšanas un analīzes sistēmā *goAML*.

[2.2] Legalizācijas novēršanas likuma subjektam, uzsākot darījuma attiecības ar klientu, ir pienākums noskaidrot klienta patieso labuma guvēju. Dati par juridisko personu faktiskajiem īpašniekiem jeb patiesajiem labuma guvējiem ir svarīgi ne tikai naudas atmazgāšanas novēršanas kontekstā, bet arī drošas un caurspīdīgas uzņēmējdarbības vides nodrošināšanai. Turklāt likuma subjekts ir atbildīgs par klienta patiesā labuma guvēju informācijas pārbaudi, lai nepieļautu darījumu ar sankcionētu personu gan tieši, gan pastarpināti. Veicot klienta izpēti, ir jānoskaidro klienta dalībnieku struktūra, bet nepieciešamības gadījumā no klienta ir jāpieprasa skaidrojumi par tā struktūru un dokumenti, kas pierāda klienta apgalvojumus. Likuma subjektu klientu izpēte un risku novērtējums ir būtiska noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomas sastāvdaļa. Grāmatvedības ārpakalpojuma sniedzējiem ir jāapzinās, ka to veiktajā saimnieciskajā darbībā pastāv augsts noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas risks, tādējādi šajā nozarē strādājošām komercsabiedrībām ir jāpievērš īpaša vērība likuma prasību izpildē.

[2.3] Izvērtējot pieteicējas argumentu, ka tā izmanto SIA „GF Audits" sniegtos pakalpojumus Legalizācijas novēršanas likuma prasību ievērošanā attiecībā uz klientu izpēti un risku novērtējumu interneta vietnē*riski*.lv, konstatēts, ka minētā uzņēmuma izstrādātā klientu izpētes un risku novērtēšanas platforma ir tikai kā palīglīdzeklis, lai atvieglotu nepieciešamās informācijas iegūšanu un apkopošanu. Par informācijas patiesumu attiecībā uz patiesā labuma guvējiem pieteicējai pašai jāveic nepieciešamie pasākumi, lai pārliecinātos, ka noskaidrotais patiesais labuma guvējs ir klienta patiesais labuma guvējs, t. i., izmantojot Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra (turpmāk – Uzņēmumu reģistrs) datubāzi.

[2.4] Pieteicēja norāda, ka informāciju par klientiem iegūst pirms sadarbības uzsākšanas, kaut gan pārbaudei iesniegtās klientu izpētes anketas datētas ar 2024. gada 25. novembri, t. i., ilgu laiku pēc sadarbības uzsākšanas un pēc vēstules par pārbaudes veikšanu saņemšanas.

[2.5] Arī pieteicējas iekšējās kontroles sistēma paredz pienākumu uzņēmuma atbildīgajai personai pirms darījuma attiecību ar klientu uzsākšanas veikt uz risku novērtējumu balstītus pasākumus, izmantot ziņas vai dokumentus no Uzņēmumu reģistra.

[2.6] Pirms pārbaudes pieteicēja iesniedza dienestam klientu izpētes kopumu, tostarp klientu izpētes anketas, divu klientu padziļinātas izpētes anketas, risku novērtēšanas veidlapas, kas iegūtas no vietnes *riski*.lv. Pēc pārbaudes iesniedza divu klientu personas apliecinošu dokumentu kopijas, kā arī to pārbaudi Nederīgo dokumentu reģistrā. Tomēr pēc pārbaudes tā arī netika iesniegtas izdrukas no datubāzēm, kas satur informāciju par klienta patiesā labuma guvēju vai informāciju par klienta dalībnieku struktūru un veidu, kādā izpaužas patiesā labuma guvēja kontrole pār nodibinājumu, kas attiecīgi dotu iespēju izsecināt patiesā labuma guvēju.

[2.7] Nosakot pieteicējai soda naudas apmēru, tika veikts lietderības izvērtējums un tika ņemts vērā pārkāpumu raksturs, būtība, pārkāpuma ilgums, apstāklis, ka pieteicēja sadarbojās ar uzraudzības un kontroles institūciju, daļēji novēršot pieļautos pārkāpumus, kā arī pieteicējas finansiālais stāvoklis. Pieteicējai piemērotā soda nauda ir atzīstama par lietderīgu, tā atbilst izdarītā pārkāpuma raksturam, ir samērīga ar uzņēmuma finansiālo stāvokli un visas sabiedrības interesēm. Vienlaikus jāatzīmē, ka pieteicējai soda nauda ir piemērota minimālā apmērā par vairākiem pārbaudes laikā konstatētajiem pārkāpumiem.

Nosakot sankciju, dienests piemēro 2023. gada 29. septembrī apstiprinātās vadlīnijas „Sankciju noteikšanas vadlīnijas par Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma un Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likuma pārkāpumiem Valsts ieņēmumu dienesta uzraudzībā esošajiem likuma subjektiem" (turpmāk – vadlīnijas). Saskaņā ar vadlīnijām pārkāpumi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un starptautisko vai nacionālo sankciju jomās iedalās būtiskos un mazāk būtiskos. Par pieļautu būtisku pārkāpumu nav paredzēts

cits sankcijas veids, izņemot soda naudu. Atbilstoši vadlīnijām par pieļautu būtisku pārkāpumu soda naudu nosaka līdz 10 % apmērā no juridisko personu pēdējā pieejamā neto apgrozījuma. Saskaņā ar dienesta rīcībā esošo informāciju pieteicējas 2023. gada neto apgrozījums bija 38 041 *euro*.

[2.8] Par pieteicējas argumentu, ka par izdarītajiem pārkāpumiem pārvalde varēja izteikt brīdinājumu, nevis uzlikt soda naudu, paskaidrots, ka Legalizācijas novēršanas likuma un Sankciju likuma prasību neizpilde nav uzskatāma par maznozīmīgu pārkāpumu, jo likuma subjekta tiesību normās noteikto pienākumu izpilde ir būtiska valsts finansiālās stabilitātes un sociālās drošības jomas nodrošināšanā.

[2.9] Kā nepamatots ir noraidāms arguments, ka dienests nav izdarījis lietderības apsvērumus. Tas, ka pārkāpuma rezultātā pieteicēja atbilstoši Legalizācijas novēršanas likuma 77. panta trešajai daļai nav radījusi zaudējumus trešajām personām, ir sadarbojusies ar dienestu un iepriekš nav izdarījusi pārkāpumus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas jomā, nenoliedzami ir ņemams vērā un var ietekmēt soda naudas apmēru un samērīguma izvērtējumu. Tomēr šie apstākļi paši par sevi nav izšķiroši un nav vērtējami atrauti no citiem būtiskiem apstākļiem, kas ietekmē soda naudas apmēru, tostarp no pieļautā pārkāpuma rakstura un pārkāpēja finansiālā stāvokļa. Pieteicēja nav izskaidrojusi, kā konkrēti katrs no Legalizācijas novēršanas likuma 77. panta trešajā daļā norādītajiem apstākļiem, vērtējot kopsakarā ar konkrētās lietas apstākļiem un pārkāpumu būtību, varētu ietekmēt sankcijas izvēli vai pieteicējas piemērotās soda naudas aprēķinu.

[2.10] Par pieteicējas argumentu, ka neviena dienesta amatpersona nav konsultējusi pieteicējas atbildīgo personu par Legalizācijas novēršanas likuma piemērošanu un iespējamiem pārkāpumiem šajā jomā, norādāms, ka interneta vietnē vid.gov.lv ir pieejami dažādi noderīgi materiāli, kas paredzēti komercsabiedrībām, kuras ir kļuvušas par Legalizācijas novēršanas likuma subjektiem, lai tās iepazītos ar visu informāciju, kas attiecas uz tām. Turklāt atbilstoši dienesta rīcībā esošajai informācijai pieteicēja nav vērsusies dienestā ar lūgumu saņemt padziļinātu konsultāciju par neskaidriem jautājumiem Legalizācijas novēršanas likuma piemērošanas jomā. Bez tam, ievērojot „konsultē vispirms" principu, pārbaudes aktā norādīts gan uz konkrētiem pārbaudē konstatētajiem pārkāpumiem, gan uz pieteicējas tiesībām sniegt savu viedokli un argumentus par pārbaudē konstatēto. Tādējādi pieteicējai bija iespēja pārkāpumus novērst, tomēr pieteicēja šo iespēju nav izmantojusi.

[3] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu par lēmuma atcelšanu daļā par piemēroto soda naudu 600 *euro* apmērā par Legalizācijas novēršanas likuma pārkāpumiem. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Dienestam tika iesniegti visi pieprasītie dokumenti un tika norādīts, ka pieteicēja informāciju par klientiem pirms sadarbības uzsākšanas ieguva no interneta vietnes *riski*.lv. No minētajā vietnē pieejamās informācijas izriet, ka SIA „GF Audits" sniedz pakalpojumus tieši saistībā arLegalizācijas novēršanaslikuma prasību izpildi. Viens no tiem ir klientu izpēte un riska novērtējums, un iespēja, kā to izdarīt, tiek norādīta kā ērta klientu datu ieguve no Uzņēmumu reģistra. Tādējādi, izmantojot SIA „GF Audits" sniegtos pakalpojumus, klientu patieso labuma guvēju noskaidrošanas procesā izmantotas ziņas vai dokumenti no Uzņēmumu reģistra, līdz ar to pieteicēja ir izpildījusi noLegalizācijas novēršanas likuma izrietošo prasību.

[3.2] Ja dienestam bija šaubas par to, ka SIA „GF Audits" sniegtie pakalpojumi atbilst informācijai no Uzņēmumu reģistra, tad atbilstoši objektīvās izmeklēšanas principam dienests šos apstākļus varēja noskaidrot.Atsevišķs fakts ne vienmēr liecina par pieļautu likuma pārkāpumu, un tas ir jāaplūko citu apstākļu kontekstā. Ja šie citi apstākļi iestādē netiek noskaidroti un novērtēti, tad uzskatāms, ka lēmums ir pieņemts uz pieņēmumu pamata, kas nav pieļaujams.

[3.3] Nosakot sankcijas veidu un apmēru, citstarp jāņem vērā tas, vai juridiskā persona iepriekš izdarījusi pārkāpumus šajā jomā, kā arī pārkāpuma radītie zaudējumi trešajām personām. Minētie apstākļi attiecībā uz pieteicēju nav izvērtēti. Tāpat nav ticis izvērtēts, vai konkrētajā gadījumā soda naudas vietā varēja tikt piemērots brīdinājums. Pretējā gadījumā šādu soda veidu būtu jāuzskata par formālu, jo tas nekad netiktu piemērots. Tāpat nav korekti izmantot kā argumentu brīdinājuma nepiemērošanai Legalizācijas novēršanas likumā noteikto pienākumu izpildes saistību ar valsts finansiālās stabilitātes un sociālās drošības jomas nodrošināšanu. Konkrētajā situācijā dienestam bija iespējams arī sniegt pienācīgu konsultāciju, kas turpmāk sekmētu lēmumā konstatēto pārkāpumu neatkārtošanos. Ievērojot minētos apstākļus, pieteicējas ieskatā dienests nav pareizi izmantojis tam piešķirto rīcības brīvību un nav izdarījis lietderības apsvērumus.

[3.4] Dienests soda apmēru ir pamatojis ar vadlīnijām – iekšēju normatīvo aktu, kas pieteicējai nav saistošs. Šāda prakse ir pretrunā ar Administratīvā procesa likuma 67. panta sestajā daļā noteikto.

[4] Dienests rakstveida paskaidrojumos tiesai pieteikumu neatzīst, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto argumentāciju. Papildus norādīti šādi apsvērumi.

[4.1] Ar vadlīnijām dienests sašaurināja savu rīcības brīvību sankciju noteikšanā. Legalizācijas novēršanas likuma 46. panta pirmās daļas 3. punktā noteikts dienesta pienākums veikt vadlīniju izstrādi jautājumos, kas saistīti ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanu. Vadlīnijas nodrošina Legalizācijas novēršanas likuma normu vienveidīgu un paredzamu piemērošanu un privātpersonu tiesību ievērošanu. Ar šāda iekšēja normatīvā tiesību akta palīdzību valsts pārvaldē tiek iedibināta vienveidīga rīcība līdzīgos gadījumos, līdz ar to veicinot tiesisko noteiktību valsts pārvaldē, kā arī valsts civildienesta neitralitāti lēmumu pieņemšanā.

[4.2] Lēmums tika pieņemts, pamatojoties nevis uz vadlīnijām, bet gan uz Legalizācijas novēršanas likuma un Administratīvā procesa likuma normām. Lēmums atbilst ārējo tiesību normu nosacījumiem un likuma atrunas principam.

[5] Pieteicēja sabiedrība ar ierobežotu atbildību „BiiT” 2026. gada 7. janvārī tika izslēgta no komercreģistra sakarā ar tās pievienošanu akciju sabiedrībai „B to B”.

Ar tiesneša 2026. gada 11. marta lēmumu nolemts aizstāt lietā pieteicēju sabiedrību ar ierobežotu atbildību „BiiT” ar tās tiesību pārņēmēju akciju sabiedrību „B to B”.

Akciju sabiedrība „B to B” 2026. gada 18. martā apliecināja tiesai, ka tā uztur pieteikumu un tajā ietverto argumentāciju.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma $112.^1$ panta pirmo un ceturto daļu pirmās instances tiesā administratīvās lietas izskatīšana notiek rakstveida procesā, izņemot, ja lietas izskatīšanu mutvārdu procesā tiesas sēdē lūdzis pieteicējs. Ņemot vērā, ka pieteicēja šādu lūgumu tiesai neizteica, tiesa lietu izskatīja rakstveida procesā.

[7] Lietā ir strīds par to, vai sabiedrība ar ierobežotu atbildību „BiiT” bija ievērojusiLegalizācijas novēršanas likuma prasības, kā arī par piemērotās sankcijas –soda naudas 600 *euro* apmērā – piemērošanas pamatotību un samērīgumu.

Motīvu daļa

[8] Legalizācijas novēršanas likuma 11. panta pirmā daļa nosaka likuma subjekta pienākumu izpētīt savu klientu. Savukārt šā likuma $11.^1$ pants nosaka pasākumu kopumu, kas jāveic attiecīgās izpētes ietvaros, tostarp likuma subjektam jānoskaidro patiesais labuma guvējs un, balstoties uz risku novērtējumu, jāpārliecinās, ka attiecīgā fiziskā persona ir klienta patiesais labuma guvējs. Šā paša likuma 18. pants, kas reglamentē patiesā labuma guvēja noskaidrošanu un pārliecināšanos par noskaidrotā patiesā labuma guvēja atbilstību, nosaka iegūstamo informācijas apjomu un to iegūšanas kārtību.

Legalizācijas novēršanas likums nosaka arī attiecīgās likuma subjekta iegūtās informācijas dokumentēšanas un glabāšanas pienākumu. Saskaņā ar šā likuma $11.^1$ panta pirmās daļas 5. punktu likuma subjekts nodrošina klienta izpētes gaitā iegūto dokumentu, personas datu un informācijas uzglabāšanu, regulāru izvērtēšanu un aktualizēšanu atbilstoši piemītošajiem riskiem, bet ne retāk kā reizi piecos gados. Likuma 37. panta otrā daļa

paredz, ka likuma subjektam piecus gadus pēc darījuma attiecību izbeigšanas vai gadījuma rakstura darījuma veikšanas ir pienākums glabāt visu klientu izpētes ietvaros iegūto informāciju, tai skaitā informāciju par klientu, klienta identifikācijas datus apliecinošu dokumentu kopijas un klientu izpētes rezultātus. Savukārt likuma $37.^2$ pants noteic, ka likuma subjekts dokumentē klienta izpētes pasākumus, kā arī informāciju par visiem klienta veiktajiem un saņemtajiem maksājumiem un pēc uzraudzības un kontroles institūcijas pieprasījuma tajā noteiktajā termiņā uzrāda šos dokumentus.

No minētā izriet, ka Legalizācijas novēršanas likuma normas paredz likuma subjekta pienākumu likumā noteiktā veidā un apjomā izpētīt savu klientu, tostarp noskaidrojot klientu patiesos labuma guvējus, lai spētu efektīvi identificēt iespējamos noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas riskus. Tāpat likums paredz attiecīgās informācijas dokumentēšanas un glabāšanas pienākumu tādā apjomā un veidā, lai nodrošinātu to tūlītēju sniegšanu uzraugošai iestādei pēc tās pieprasījuma, tostarp, lai attiecīgajai iestādei būtu iespēja veikt pilnvērtīgu un efektīvu minēto likuma subjekta pienākumu izpildes pārbaudi.

[9] Pieteicēja uzskata, ka ir izpildījusi Legalizācijas novēršanas likumā noteiktos pienākumus, jo ir izmantojusi klientu izpētei SIA „GF Audits" sniegtos pakalpojumus interneta vietnēriski.lv, kas iegūst datus tieši no Uzņēmumu reģistra.

Tiesa tam nevar piekrist. Tiesa atzīst par pamatotu dienesta viedokli, ka minētais produkts – klientu izpētes un risku novērtēšanas tiešsaistes platforma – ir tikai palīgrīks, kas atvieglo nepieciešamās informācijas iegūšanu un apkopošanu. Tiesa uzskata, ka tas neaizvieto Legalizācijas novēršanas likuma subjekta pienākumu dokumentēt un glabāt iegūto informāciju, tai skaitā to apstiprinošas izdrukas. Tādējādi Legalizācijas novēršanas likuma subjektiem nav pamata pilnībā paļauties uz citu komersantu izstrādātām informācijas pārbaudes sistēmām, jo tieši uz likuma subjektu, nevis attiecīgā pakalpojuma sniedzēju gulstas atbildība par iespējamām kļūdām vai kādu prasību nepienācīgu izpildi. Turklāt šāda elektroniska pakalpojuma sniegšana nav normatīvi reglamentēta, un pakalpojuma sniedzējam netiek dots valsts apliecinājums sertifikāta vai kādā citā tamlīdzīgā veidā šāda pakalpojuma atbilstības garantijai, lai būtu pamats atzīt, ka tā izmantošana ir pietiekama Legalizācijas novēršanas likumā noteikto pienākumu izpildei.

[10] Lēmumā norādīts, ka pēc veiktās pārbaudes dienestam netika iesniegtas izdrukas no datubāzēm, kas satur informāciju par klienta patiesā labuma guvēju vai informāciju par klienta dalībnieku struktūru un veidu, kādā izpaužas patiesā labuma guvēja kontrole pār nodibinājumu. Pieteicēja tam iebilst, pēc būtības uzskatot, ka no vietnes *riski*.lviegūtā informācija ir pietiekama.

Tomēr tiesa, ievērojot jau iepriekš izklāstītos apsvērumus, šādam pieteicējas viedoklim nepiekrīt. Legalizācijas novēršanas likuma subjekta pienākums dokumentēt un glabāt attiecīgo informāciju izriet no attiecīgajām likuma normām. Informācijas pārbaude un apkopojums, ko likuma subjekta uzdevumā veicis cits komersants, neaizstāj paša likuma subjekta pienākumu pārliecināties par attiecīgās informācijas atbilstību un pietiekamību. Turklāt pieteicējas subjektīvā pārliecība par klientu izpētes pakalpojuma sniedzējas SIA „GF Audits" pārbaudīto ziņu pilnīgu atbilstību pati par sevi nav pietiekama, lai atzītu, ka pieteicēja ir izpildījusi minētos Legalizācijas novēršanas likumā noteiktos pienākumus. Attiecīgai informācijai jābūt iegūtai un dokumentētai likumā noteiktajā veidā, tai jābūt objektīvai. Pretējā gadījumā uzraugošai iestādei nav iespējams pārliecināties par Legalizācijas novēršanas likuma subjekta pienākumu izpildi.

[11] Norādāms arī, ka minētajā kontekstā šaubas par sniegtā pakalpojuma kvalitāti nav pastāvējušas, taču pienākums pārliecināties par to, ka šā pakalpojuma sniedzējs ir izmantojis aktuālus un precīzus datus, vispirms gulstas uz pieteicēju kā likuma subjektu, nevis uz dienestu kā kontrolējošo institūciju. Tādēļ atsaukšanās uz objektīvās izmeklēšanas principa neievērošanu un uz pieņēmumiem balstītu lēmuma pamatojumu šajā gadījumā ir nevietā.

Turklāt pieteicējai pēc pārbaudes veikšanas nebija šķēršļu sadarboties ar dienestu, lūdzot precizēt, vai pastāv nepieciešamība papildus iesniegt attiecīgās izdrukas no datubāzēm ar ziņām par tās klientu patiesā labuma

guvējiem. Pieteicēja šādu iespēju nav izmantojusi, paļaujoties uz sava viedokļa pareizību, proti, ka pakalpojuma sniedzēja sagatavotā informācija ir pilnībā pietiekama.

[12] Pieteicēja uzskata, ka dienests nepareizi izmantojis rīcības brīvību, izvēloties kā sankciju soda naudu, nevis brīdinājumu.

Senāta judikatūrā atzīts, ka valsts pārvaldes rīcības brīvība ir izmantota nepareizi, ja tās izmantošana ir pretrunā ar noteikumiem, kas reglamentē rīcības brīvības pareizu izmantošanu – tas ir, ja lēmuma pieņēmējs nav metodoloģiski korekti izdarījis vispārējos lietderības apsvērumus, nav ievērojis likuma specifiskos norādījumus, patvaļas aizlieguma principu vai procesuālā taisnīguma principus (sk. *Senāta 2010. gada 6. decembra sprieduma lietā Nr. SKA-673/2010, A42476008, 11. punktu*).

No pieteicējas argumentācijas nav iespējams saprast, kā konkrēti izpaudusies rīcības brīvības izmantošanas kļūda, dodot priekšroku soda naudai, nevis brīdinājumam. Pieteicēja akcentē apstākli, ka tā iepriekš nav pieļāvusi pārkāpumus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un starptautisko vai nacionālo sankciju jomā un ka pārkāpums nav radījis zaudējumus trešajām personām. Tomēr šajā sakarā norādāms, ka minēto apstākļu pastāvēšana pati par sevi nevar kalpot par pamatu likumā paredzētās mazāk bargākās sankcijas – brīdinājuma – piemērošanai. Tiesas ieskatā dienests pareizi norādījis, ka Legalizācijas novēršanas likuma 77. panta trešajā daļā noteiktie apstākļi ir vērtējami kopsakarā, nevis cits no cita atrauti. Turklāt nav pamatoti uzskatīt, ka, dienestam konkrētajā gadījumā rīcības brīvības ietvaros kā sankciju izvēloties soda naudu, brīdinājums kā sankcijas veids kļūtu formāls un praksē nepiemērojams.

[13] Tiesa nepiekrīt tam, ka lēmumā nav izdarīti lietderības apsvērumi. Administratīvā procesa likuma 66. panta pirmā daļa nosaka četrus lietderības apsvērumus: nepieciešamību, piemērotību, vajadzību un atbilstību. Tiesa konstatē, ka dienests lēmumā ir norādījis, ka par pārkāpumu piemērotā soda nauda ir atzīstama par lietderīgu, tā atbilst izdarītā pārkāpuma raksturam, ir samērīga ar uzņēmuma finansiālo stāvokli un visas sabiedrības interesēm. Lēmums satur šos secinājumus pamatojošu argumentāciju. Tādēļ tiesa uzskata, ka pieteicējas iebildums nav pamatots.

[14] Juridiskajā literatūrā norādīts, ka administratīvā akta atbilstība var tikt pārbaudīta no negatīvā aspekta kā *nesamērīguma aizlieguma princips*, proti, vai uzliktais pienākums adresātam nav pārāk liels apgrūtinājums. Citiem vārdiem, tiek vērtēts nevis iegūtā labuma nozīmīgums, bet ierobežojuma lielums (sk. Briede J., Levits E. *66. panta komentārs. Grām: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Autoru kolektīvs* J. Briedes *zin. red. Rīga:* Tiesu namu aģentūra, *2013, 647. lpp.*).

Tiesas vērtējumā komercsabiedrībai uzliktās soda naudas apmērs – 600 *euro* – nav uzskatāms par nesamērīgu. Arī pieteicēja nav norādījusi uz īpašiem individuāliem apstākļiem, kas norādītu, ka konkrētajā gadījumā šāds soda naudas apmērs izraisītu, piemēram, nopietnus traucējumus normālai uzņēmuma darbībai.

[15] Pieteicēja uzskata par prettiesisku vadlīniju izmantošanu soda naudas noteikšanā.

Šajā jautājumā līdzīgā lietā savu viedokli ir paudis Senāts, norādot, ka vadlīnijas ir tikušas izstrādātas, lai nodrošinātu vienlīdzīgu sankciju piemērošanu, un vadlīnijas sašaurina dienesta rīcības brīvību sankciju piemērošanā. Tās ir saistošas pašai iestādei, nevis privātpersonai, un tās nosaka detalizētākus kritērijus piemērojamo sankciju veida un apmēra noteikšanai noteiktajos apstākļos. Tās arī veicina soda noteikšanas procesa lielāku caurskatāmību un vienveidīgu praksi, kas vērsta uz konkrētu mērķi – nodrošināt privātpersonu tiesību un vienlīdzības principa ievērošanu. Citiem vārdiem sakot, vadlīnijas vērstas uz to, lai nodrošinātu ārējo tiesību normu – Legalizācijas novēršanas likuma – vienveidīgu un paredzamu piemērošanu un privātpersonu tiesību ievērošanu (sk. *Senāta 2023. gada 28. decembra sprieduma lietā Nr. SKA-169/2023, ECLI:LV:AT:2023:1228.A420157320.10.S, 5. punktu*).

Ievērojot minēto, pieteicējas argumenti attiecībā uz vadlīniju piemērošanu ir noraidāmi.

[16] Apkopojot visu iepriekš secināto, tiesa atzīst, ka nav pamata lēmuma atcelšanai tā pārsūdzētajā daļā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 251. panta sesto daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „BiiT”, kuras tiesību pārņēmēja ir akciju sabiedrība „B to B”, pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p. i. 2025. gada 11. aprīļa lēmuma Nr. 30.8/22.13/1155 atcelšanu daļā par sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „BiiT” piemēroto soda naudu 600*euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis R. Dončenko